

Po pošti prejemam:

za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta " 13 " —
četrt " 6 " 50 "
mesec " 2 " 20 "

V upravnistvu prejemam:

za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta " 10 " —
četrt " 5 " 50 "
mesec " 1 " 20 "

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnine in inserate
sprejema upravnistvo v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, I, 17.

Izhaja vsak dan, izven
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 288.

V Ljubljani, v ponedeljek 17. decembra 1900.

Letnik XXVIII.

Učiteljstvo po volitvah.

Iz učiteljskih krogov se nam piše: Zadnji dogodki so naš stan zelo razburili. Še nikdar ni bil učiteljski stan kot stan tako izpostavljen splošni pozornosti, kakor prošle dni. Še nikdar pa se ni čutil tudi tako ponižanega v očeh ljudstva, kakor po izidu volitev v peti skupini.

Liberalna stranka ima pač svoje pristaše po mestih, kjer se razni »purgarije« pri vrčku piva navdušujejo za Malovrha in Tavčarja, a po deželi ta liberalna agitacija ne napreduje. Zato so pa z vsemi sredstvi poskušali že od nekdaj, da si vzgoje učitelje kot agitatorje za liberalizem na deželi. Kar duhovnik sezida, naj učitelj podere, to je liberalno načelo. Učitelj naj bo nekak antiparohus in naj vodi ljudstvo v boj, da zmagajo liberalni kandidati.

To je edini vzrok, da se liberalna stranka dela prijazno učiteljem. Učitelj, ki se ne uda temu terorizmu, je sovražen in zaman čaka, da bi se mu milostno nagnili oni, katerih usta se cede — »ljubeznje« do učiteljev.

Pri sedanjih volitvah v kmečkih občinah so računali liberalci, da jim bodo učitelji prignali ljudstvo na volišče. A prej je treba učitelje same preslepiti, treba jim je dati neko kost, da jo glodajo in se je vesele — potem se le pojdejo z veseljem v boj za liberalstvo. Zato so nastavili Tavčar in sodrugi učitelja Jelenca za kandidata v peti kuriji. Ne zato, da bi učiteljem res vzdignili ugled, ne iz ljubezni do ljudske šole so čutili v sebi kar na hip toliko spoštovanje nad Jelenčevimi »talentje«, ampak edino le zato, da s fanatizirajo učiteljstvo in je poženo v najhujšo borbo za druge kandidate v kmečki skupini. To je bil samo volivni manever in učiteljstvo ima sedaj največjo škodo od tega, da je šlo na limanice.

Kakšno čast so pa sedaj dosegli učitelji? Prvič so udarjeni, ker ljudstvo vidi ogromno večino naroda, ki je zoper Jelenčevo liberalstvo in ga je vrglo z vso ogorčenostjo. S tem je v očeh ljudstva padel tudi ugled vsega učiteljstva, ki se je solidarno podalo zanj v boj.

Drugič je s tem dobila hud udarec »Zveza učiteljskih društev« in zlasti nje glasilo »Učiteljski Tovariš«. Učitelji sami, ki so še količkaj trezni, vidijo sedaj, kako grozno jih je »Učit. Tov.« varal s svojimi grdimi članki in dopisi.

Tretjič so trpeli v vsakem kraju posamezni učitelji, ki so šli v boj za Jelenca. Ljudstvo jim je pokazalo, da veljave liberalnih učiteljev ne priznava in da neče za njimi. V mnogih krajih sedaj premišlujejo številke, ki kažejo izid volitev. Na stotine jih je na katoliško - narodni strani. Nekaj malo revežev je volilo Jelenca. Ljudstvo premišluje: kdo pa so ti, ki so liberalno volili? In nazadnje pridejo do sklepa, da je to učitelj — in poleg njega nekaj žganjarjev in znanih, od vseh zaničevanih burkličev. S tem trpi učiteljski ugled.

Četrtič se mnogo dobrih učiteljev sedaj bridko kesa, da so se udali terorizmu. Glasovali so za Jelenca le zato, ker so si mislili: Če v mojem kraju Jelenec ne dobi nobenega glasu, bodo liberalci vedeli, da tudi jaz nisem glasoval zanj, in me bodo preganjali. Rajši glasujem liberalno. Sedaj pa ljudstvo gleda edini liberalni glas in pravi: Torej tudi naš učitelj, ki se je vedno dobrega delal, je liberalec. Hlinil se je, zdaj se je pa pokazal. In — proč je njegova veljava!

Petič je pa vesoljno učiteljstvo postavljeno v zasmeh, ker liberalci v »Narodu« izjavljajo, da so se le šalili pri teh volitvah. Če prej učitelji niso izpregledali, morajo videti sedaj, da z njimi liberalna stranka nima poštenih namenov. Saj vendar jasno uče zadnje volitve, da učitelj ni bil nič drugega, nego »der Prügelnabe« liberalne stranke. Bomo videli, ali bodo sedaj liberalci kako gotovo kandidaturo privoščili učiteljem!

Bodi dovolj! Mi spoštujemo učiteljski stan. Zato nas boli, da ga liberalci iz strankarskih interesov brezvestno kompromitirajo. Učitelji naj se znebe sramotnega terorizma liberalcev! Njegove grenke sadove je okusil Jelenec, skrbite, da jih ne okusi ves stan!

Volivno gibanje.

K jutrišnjim volitvam v kmetijski skupini.

Zopet prosimo svoje c. somišljenike, da naj nam izvolijo od vsacega volišča uspeh t. j. razmerje glasov nemudoma brzojavno poročati.

Brzjavke naj se do 3. ure popoldan oddajo na naslov »Slovenec Ljubljana« — pozneje pa na naslov »Dr. Šustersič Ljubljana«.

Omenjamo izrecno, da nam nikakor ne zadostujejo poročila v splošni obliki, kakor

»Pri nas večina na naši strani« itd. — temveč vrednost ima le poročilo z natančno označbo, koliko glasov je dobil eden in drugi kandidat.

V Ljubljani, 17. grudnia 1900.

Osrednji volivni odbor katol. nar. stranke.

Shodi v Rovtah in Logatcu.

V Rovtah: Včeraj popoldne ob 3. uri se je v Rovtah nad Logatcem vršil mnogoštevilno obiskan shod, na katerem je kandidat Žitnik poročal o zadnjem državnem zboru ter razvijal program katol. narodne stranke. Volivci so bivšemu poslancu izrazili zaupanje in ga z velikim navdušenjem zopet proglasili svojim kandidatom. Shod se je vršil v najlepšem redu, kar priča o zavednosti vrlih mož.

V Logatcu bila sta dobro obiskana shoda v Dolenjem in Gorenjem Logatcu, na katerih sta dr. Schweitzer in župnik Lavrič v poljudnih besedah razlagala volivcem pomen volitev in potrebo voliti kandidate katoliško narodne stranke. Liberalci so v Dolenjem Logatcu skušali motiti shod, a zavedni možje so volivce uljudno spremili do vrat. Navdušenje naših mož bilo je veliko. V svoji jezi nastavili so se liberalci ob cesti in so v Gorenji Logatec vozeča se govornika pozdravljali z žvižganjem, ki pa je bilo toli klaverno, da so od shoda vračajoči se volivci to liberalno muziko sprejeli z glasnim krohotom, na kar so liberalni žvižgači urnih krač izginili. V Gorenjem Logatcu zadovoljili so se liberalci s tem, da so prišli pred farovž kričati. Tudi ta liberalna muzika vzbudila je pri zavednih volivcih le hrupen smeh.

Večerna predstava na logaškem kolodvoru. Dr. Žitnik, ki je prišel iz Rovt, in pa dr. Schweitzer, ki je prišel iz Logatca, čakala sta zvečer v čakalnici logaškega kolodvora na vlak. Kar nakrat odpro se vrata čakalnice in v sobo stopi logaški učitelj Pin, za njim pa prihrumi cela družba. Dr. Žitnik in dr. Schweitzer podasta se na prostor ob progi. Za njima pritise kakih petnajst liberalcev in ta tolpa pričela je uprav huronsko kričati in tuliti. Nekateri posbno pogumni, v temi čepeči liberalci pa so metali razne stvari, med drugim tudi jajca, proti omenjenima dvema gospodoma, ki sta mirno pušče korakala ob progi. Kedar se je kdo približal hrabri tolpi, je umolknila in po temi so se skrile nekatere postavave.

Mi samo tole konstatujemo: 1. Ta večerni liberalni koncert je bil kakor pobalinsk

tako tudi klaverno. 2. Liberalni strelci z jajci in drugim gradivom očitno niso bili nikoli vojniki marveč »škarte«, ker so tako slabo zadeli. 3. Liberalci imajo lepo polje, na katerem lahko pokažejo svojo velikansko gospodarsko sposobnost, ustanove naj za drugo za nabavljanje jajec, koje člani bodo tisti hrabri liberalni strelci, ki rabijo veliko tega blaga. 4. Gospod Pin, ki je do slej »gleštal« Pegaza, o katerem konju sicer trdijo, da je zelo suh, šepav in brez perot, zaveroval se je sedaj v družega konja, ker samo tega seveda je prišel na postajo gledat, namreč železnega konja Lukamatijo. 5. Logatčani so že pri zadnji volitvi pokazali, da liberalizma ne marajo, tudi pinjenega nočejo. 6. Poleg teh veselih dejstev pa moramo konstatovati še žalostno dejstvo, da je po nekaterih postajah južne železnice tako slabo skrbjeno za osebno varnost potnikov.

Zasluge liberalcev za kmete — pavovo perje!

Iz pivške doline se nam piše:

Da liberalci za kmeta trpina ne marajo, da zanj ničesar ne store in tudi nikdar storili ne bodo, to je dovolj znano; ravno tako je tudi znano, da se le pred volitvami hvallijo, kako da za kmeta skrbijo. Ker pa svojih zaslug nimajo, oblačijo si tuje — pavovo perje; nič ne de, da so le slavljani, če resnica ne pomaga, pa naj laž!

To smo videli zlasti pri zadnjem volilnem shodu v Knežaku. Tam so liberalci kvasili in kmete »farbarje«, da morajo Božiča že zaradi tega voliti, ker bode le on izposloval, da se bodo naši gozdi razdelili, in jim kakor sitni agentje vsiljevali prepričanje, da se naši gozdi sploh nikdar razdelili ne bodo, če ne bo Božič državni poslanec.

Vse to pa je le nesramna liberalna »farbarija«! Da je temu res tako, menim, da mi ni treba posebno dokazovati. Pivčanom in Bistričanom oziroma Trnovcem, saj jim je vse dobro znano, komu se imajo zahvaliti, da se bodo naši gozdi po Krasu razdelili. Da, razdelili se bodo, o tem smo že »črno na belo« obveščeni od c. kr. lokalne agrarske komisije, pa to letošnje novoletno darilce nam ni dosegel Božič, pa nam ga tudi ne bo! To nam je dosegel neumorno delavni, za kmete trpine vneti c. kr. agrarski komisar g. Župnek v Ljubljani. Ta gospod, ki ga vi, g. Božič, tako »ljubite«, ta ima za to zasluge, vi pa nimate nobene, samo — pavove!

Pa če že nečete, g. Božič, priznavati zasluge v tej zadevi g. komisarju, svojemu

LISTEK.

Iz dnevnika soc.-dem. agitatorja.

Zvečer 11. dec. 1900.

Danes je že zadnji dan, in jutri je volitev. Zmaga? naša gotovo ne! O ti ljudje! kako še spe v senci teme! Prenočeval sem v hiši premožnega kmeta, ki je ob enem gostilničar. Da bi ga h...! Še poslušati me ni hotel, ko sem mu hotel odpreti oči. S tem si še dolgo ne bova delila njegovega premoženja! In ženske?! Vse tiši za f... Srčno rad bi bil dokazal nauk v prosti ljubezni tem zagovednim kmetiskim buticam, pa zvečer mi je všla prva in ko sem zjutraj približal se drugej, postavili so me na zrak.

Sveži jutranji zrak je okrepil moj razum; zavem se, da moram delati za svojo sveto stvar. Samo kot agitator, spoznam, — ne gre. Saj nimam slame v glavi! V par

minutah sem agent črnega ljubljanskega trgovca Kot agent ponujam slamoreznice, — če bi kdo rad kupil, obljubljam, da prinesem uzorce prihodnjic — a zraven iščem tistih pr... glasovnic zastoj! Kakor hitro zinem besedo »volitev«, nihče me več ne pogleda. Hodil sem v hleve po gnoju, lezel po strmih stopnicah na kmetске pode — vse zastoj.

Ura za uro poteka, a glasovnice še ni videlo moje oko. Že sklenem zapustiti neumno ljudstvo na kmetih, kar — glej ga spaka — zagledam moše, žene in otroke hiteti z glasovnicami v rokah v neko hišo. Kakor besen hitim za njimi. Odprem vrata — »da bi ga tristo h...!« Pri mizi sedi rudečeličen f... in piše — piše... Čudno da me ni zadela kap! »Kaj Šustersiča, tega goljufa«, le toliko sem izrinil iz stisnjene grla. »Če je goljuf, dobite v Ljubljani 1000 kron. Pojdite po nje!« to je bil odgovor.

V naglici še povem, da naredimo punt in da bomo Šustersiča ubili, če ga izvolijo, in umaknil sem se iz sobe, ker me niso gledali preprijazno. A premalo pozna mene, kdor meni, da se tako hitro umaknem. Počakam tedaj za prvim ovinkom, da odide iz hiše črna zver. Precej dolgo sem moral čepeči zunaj v mrazu, in notri — notri so bili vsi okoli črnega sleparja. Kdo bi ne skočil iz kože? A jaz sem čakal! Slednjič pride! Da bi ga pes odnesel, ravno proti meni jo ubere Pogum velja! Kar nasproti mu grem, in priležil bi mi eno, ko bi ne bil tako čvrst. Sedaj je prostor zame, vse bom pregovoril, s tem trdnim sklepom hitim v vas nazaj. Da bi jih videl, kako drugače so gledali mene — kot svojega črnega malika! Spregovorim eno dve besedi — pa že čujem: »poberi se!« Zberem vse sile, vržem jim v obraz najboljšo, kar sem vedel o črnih. Strela! ali kdo misli, da je to

pomagalo?! Jezno se zaiskre mojem oči, žene završe kot bi bil sodnji dan — a meni ni ostalo drugega kot pokazati hrbet tako neumnim ljudem. — Vendar menda nisem storil prav! Zakaj, ko sem tekkel jaz naprej, tekli so drugi za mano.

Samo toliko časa mi še ostane, da malo po strani pogledam nazaj in glej — že imajo zaslepljeni polena v rokah. Svoj živ dan še nisem šel tako hitro! V naglici sem pozabil, da tečem po isti poti, kjer je odšel črnih! To bi bilo kmalu zame usodepolno! Čudni klici so se razlegali, da sem jaz črnaha napadel in gorje, če bi ne bil odnesel peta. Padel sem, da mi je kri tekla po obrazu, a kot blisek sem stal zopet na nogah in sem jo srečno ubral v grmovje. O Čobal, kako grenak je tak kruh!

»ljubljenec«, o katerem smo mi prepričani, da je pri agr. operaciji factotum, pa jo saj prepustite g. dežel. predsedniku, ki je na odloku podpisan! Če prav beremo, je tam podpisan baron Hein, ne baron Božič! In mi, da bi sedaj vas slavili, take za kmeta trpina vnete gospode kar prezrli! Nikdar! Boga le zahvalimo, da imamo še kakega gospoda, zlasti med uradniki, in dajmo jim čast! Vam, liberalci, pa kličemo: pavovo perje »dol«! Sedaj pa naj volimo take ljudi še za poslanke! Saj nam bodo s svojo prevzetnostjo še vse to spridili, kar je že pridobljeno!

G. uradnike nam bodo ob veselje za delavnost pripravili in če bodo kvedre kazali ministrom in predsednikom, jih bodo iznejevoljili, da bodo dosežene dobrote ali preklicali, ali pa saj zavlekli. Oh, tiček — kmet, ne vsedaj se na ta lim! — Torej, dragi Pivčani kmetje, ne volimo napihnjene in nevednega gospoda kmeta, temveč može, ki poznajo pač naše križe in nadloge, pa imajo tudi voljo in zmožnost, da Vam izposlujejo ugodne socialne postavbe. Glede razdelitve gozdov pa vas še spomnim na neko merodajno osebo, ki je pred leti rekla, da se bo preje po glavi hodilo, predno bo prišlo do razdelitve gozda! S koliko težavo je bila torej razdelitev pridobljena, a kako lahko bo zavlečena ali celo odpravljena po nerodnosti takih »talentov« kot je Božič. Torej, g. Božič, zavoljo razdelitve gozdov, in prav zaradi nje vas ne bomo volili! Pivčan.

Pozor!

Pazite na legitimacije, da vam jih liberalci ne pouzmayo!

Pazite naglasovnice, da vam jih nasprotniki ne popišejo!

Poučujte ljudstvo, naj liberalcem ne da glasovnic in legitimacij v roke!

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. decembra.

Državnozbornske volitve. Danes voli splošna skupina v Dalmaciji dva poslanca, v Galiciji se pa vrše volitve v kmečki skupini, kjer bo izvoljenih 27 poslancev. Boj v tej skupini je bil bržkone še bolj vroč, kakor v splošni, vendar se nadja poljski osrednji volivni odbor, da si tudi tu ohrani dosedanje posestno stanje. Jutri so pozvani na volišče volivci kmečke skupine na Kranjskem in v Bukovini.

Dopolnilne volitve v tirolski deželni zbor iz skupine veleposestva so se vršile v soboto. Izvoljeni so bili sami liberalni deloma nemški, deloma italijanski kandidati. Zopet izvoljeni so nemški liberalci Höllrigl, Eyrl, Grabmayr, Widmann in Longo, na novo izvoljeni so pa Italijani Campi, Panizza, Rosmini, Stefanelli in Bresciani.

Črnogorski knez postane kralj. »Agence Havas« objavlja sledečo vest: Govori se, da se da knez Nikita povodom 40-letnice svojega vladanja, dne 19. decembra, oklicati za črnogorskega kralja. Ta vest ni povsem resnična in temelji bržkone na sledečem dejstvu: Črnogorski narod se želi hvaležnega izkazati knezu za velike zasluge, ki si jih je stekel za kneževino, in ga hoče zaprositi, naj vsprejme naslov kralja. To željo bo izrazil državni svet v posebni adresi. Upati je, da knez ne bo odbil te prošnje ter vsprejme zase in za svoje naslednike ponujeni mu naslov. — V dunajskih krogih se sodi, da je ta želja naroda umetno vzbujena in da je v prav ozki zvezi z jednako željo kneza samega.

Angleški parlament je v soboto prekinil zasedanje, ne da bi bil kaj sklepal o končni usodi južnoafriških republik. Večina je samo dovolila naknadni kredit, ki ga je zahtevala vlada v pokritje vojnih stroškov. Povodom odgoditve zasedanja se je prebrala poslanica kraljice Viktorije, ki je pa zelo kratka in vsebuje samo zahvalo, ker je zbornica dovolila naknadni kredit.

Angleško-ruska tajna pogodba. Nekemu dunajskemu listu poročajo iz Londona, da sta sklenili angleška in ruska vlada pogodbo, s katero so si zagotovili Angleži popolno nevtralnost ruske vlade nasproti Burom. Rusi so se neki zavezali, da Angležem v sedanjih vojski ne bodo provzročali

nobenih ovir, nasprotno so pa obljubili Angleži, da ne bodo ugovarjali Rusiji, ako si za odškodnino v sedanjih kitajski vojski prilaсти del Mandžurije. Ako se ta vest obistini, je zaman ves up, ki ga stavi Krüger na posredovanje ruskega carja.

Buri zopet zmagujejo. Vsakdo se še spominja, kako so bili iznenadeni angleški oficijelni krogi, ko so lani pred Božičem dohajala z juž.-afriškega bojišča poročila o skrajno neugodnem položaju angleške armade in o sijajnih zmagah burskih generalov. Sedaj se zopet bližajo bojišni prazniki, ki bodo, kakor se kaže, zopet malo veselja za Chamberlaina in njegove mameluke. Buri pod vrhovnim vodstvom generala Bothe so se jeli zopet živahno gibati, njih čete se zopet množe in zmaga dne 13. t. m. je osupnila generalissima Kitchenerja tako, da je šele po preteku nekaj dni mogel jo sporočiti svojim predstojnikom v Londonu. Saj je pa ta zmaga tudi velepomembna. Angleži imajo na bojišču nad dvajsetkrat toliko vojakov kakor Buri in so, kakor pravijo, gospodarji obeh republik, in vendar jim Buri lahko razorožijo kar štiri stotine najboljših vojakov. To pač ni malenkost v času, ko so najboljši burski junaki na otokih Sv. Helene in Ceylonu in ko so angleški »človekoljubi« uporabili že vsa sredstva proti burskim ženam in otrokom ter opustošili malone celo deželo. Da mora vlada še sedaj odpošiljati nove vojaške oddelke v Južno Afriko in Kitchener pisati v Avstralijo, naj se vrnejo ozdravljeni vojaki, pač ni znamenje, da se kmalu uspešno za nasilnike završi vojska, ki je že davno »končana«. Mogoče je ravno najnovejši poraz vzrok, da je vlada v soboto tako nenadno odgodila zasedanje parlamenta.

Mirovna pogajanja mej kitajsko vlado in velestim se še niso pričela, vendar se pa že vsestransko govori o raznih načrtih mirovnih pogojev, katerim je baje že tudi pritrdil kitajski cesar. Nedavno smo objavili štiri take pogoje, ki jih je odobrila cesarica vdova, danes pa prinašajo listi iz avtentičnih kitajskih virov deset drugih pogojev, ki jih je vsprejel kitajski cesar. Pogoji so ti-le: Kina plača 700 milij. taelov odškodnine tekom 60 let in zastavi v to svrhu del državnih dohodkov; umorjenemu poslaniku Kettelerju se sme postaviti spomenik v Pekinu; jeden cesarjevih princev se poda v Berlin; zunanje čete smejo zasesti zvezo mej Taku in Pekinom; kaznovati se morajo vsi uradniki, ki simpatizirajo z bokserji; kandidati iz onih pokrajin, kjer so bili napadeni tujei, tekom petih let ne morejo delati državnih izkušenj; Tsung-li-Yamen se odpravi; tuji poslaniki smejo vsikdar slobodno do cesarja; prepovedan je uvoz orožja in streljiva; odpraviti se morajo vse utrdbe mej Šankajkwanom-Taku in Pekinom. — V koliko obveljajo končno naštetih pogoji, je danes še povsem neznano, tembolj, ker angleški poslanik še sedaj ni prejel navodil od svoje vlade, kako naj postopa v tem vprašanju.

Dopisi.

Z Vrhniko, 13. dec. (Odgovor vrlih Vrhničanov na liberalno izzivanje.) V nedeljo, 9. t. m., se je priredil v tukajšnjem »Katol. Domu« takoj po krščanskem nauku shod glede bližnjih državnozbornih volitev. Namen temu shodu — mimogrede bodi pripomnjeno! — nikakor ni bil, kakor trdi »Slov. Narod«, odvrniti volivce od istočasno prirejenega Lenarčičevega shoda v tukajšnji »Čitalnici«. Prireditelju shoda se je bilo v soboto dopoludne napačno naznanilo, da bo g. Lenarčič imel shod v soboto popoldne. Prav zato pa, da bi ljudje še enkrat slišali oba zvona, napovedal se je takoj nato shod za nedeljo v »Kat. Domu«. Še-le v nedeljo smo zvedeli, da Lenarčičev shod ni bil v soboto popoldne, marveč istočasno z našim v nedeljo popoldne.

Navzlic temu, da se je shod priredil čisto v naglici, da se nič ni omenjal razlece, marveč se je le posameznikom naročilo, da ga naznanijo volivcem, in tako mnogi zanj niti vedeli niso, če je bila vendar udeležba v resnici izredno velika. Velika dvorana in hodišče je bilo polno samih mož volivcev.

Predsednikom shoda se enoglasno izvoli vrli, za katoliško idejo tako zaslužni gosp.

Fr. Teršar, ki po kratkem pozdravu da besedo kapelanu Berniku. V daljšem govoru pojasni ta pomen in važnost državnozbornih volitev, omenja stranke, ki se borijo ob teh volitvah za mandate, ter dokazuje sveto dolžnost vsakega zavednega katoliškega volivca, da voli edino le kandidate kat. narodne stranke. Dnevi volitev naj torej celemu svetu pričajo, da je Vrhnika odločno katoliška in narodna, da ona z liberalci nima nikake zveze. Kakošni so ti liberalci, to se razvidi posebno še iz njihovega glasila, iz »Slov. Naroda«. Ali more sploh kak list na svetu grše pisati, ostudnejše teptati v blato vse, kar je svetega! V dokaz temu omenja govornik, kako zadnji čas tudi z Vrhnike same prihajajo dopisi v »Narod«, v katerih se napada posamezne osebe, ki niso liberalcem po volji. A vsi ti napadi nas nič ne bolijo, so nam celo v čast. Boli pa nas — povdarja govornik — ako se blati in napada celo z Vrhnike našega prevzvišenega knezoškofa, ki tako nesebično, zares apostolsko deluje za srečo svojih ovčic. In celo to se je zgodilo. V dokaz temu prebere govornik dopis z Vrhnike v 282. št. »Slov. Naroda« pod naslovom »škofov misijona«, tez z ostrimi besedami ožigosa tako ostudno pisarjenje, obžalujoč, da se celo na Vrhniki dobi tako podla, ničvredna duša, ki si v javnosti upa tako pisati, zraven pa si niti s svojim imenom ne upa na dan.

G. dopisnik »Slov. Naroda«! Sedaj bi bili vi morali čuti enoglasni klic, ki je zadonel po dvorani: »Sramota, sramota!« Tudi vi bi se bili stresli, vest bi se vam bila zopet po dolgem času vzbudila in priznati bi si bili morali, da je to prava ljudska sodba nad vašim počenjanjem! Enoglasno in navdušeno se je zato vzprejel nasvet, ki ga je predlagal predsednik shoda, g. Tršar, da se Prevzvišenemu nemudoma pošlje sledeča brzojavka: »Skrajno užaljeni nad dopisom z Vrhnike v »Slov. Narod« z dne 7. t. m. obsojamo vsi na shodu navzoči in z nami velika večina našega vernega ljudstva ta napad na vašo prevzvišeno osebo, se vam za hvaljujemo za dobroto, ki ste nam jo s svojim prihodom skazali, ter vas zagotavljamo neomejene udanosti, sinovske ljubezni in zvestobe! Slava Vam!« Shod se je tudi enoglasno in navdušeno izrekel za kandidate kat.-narodne stranke, in to pri vseh treh volitvah: 12. in 18. dec. pa 3. januarja.

In da je bila ta izjava resnična, a ne takošna, kakor o njih poročajo kandidati liberalne stranke, da se tudi na njihovih shodih baje vse enoglasno izreče za liberalne kandidate, pokazal je že 12. dec. Dr. Šusteršič je dobil 497 glasov, nasprotna kandidata pa oba skupaj 86 glasov. In to navzlic temu, da do 100 naših volivcev — med njimi celo eden g. kapelanov! — ni moglo voliti, ker niso dobili glasovnic! Smo se ravno tudi na Vrhniki malo preveč zanesli na natančnost gotovih oseb in imenika volivcev za V. kurijo nismo bili pogledali. Pa tudi zato smo imeli svoje vzroke!

Sodba ljudska se je tako tudi na Vrhniki že pričela prav sijajno! Enoglasno takorekoč doni glas vrlih in neustrašnih naših mož na vse strani: »Mi smo in ostnemo zvesti veri naših očetov! O liberalizmu nočemo mi ničesar slišati! Liberalci ne bodo naši zastopniki.

G. Lenarčič! Ali ne bi hoteli tudi vi slišati te javne, te odločne ljudske sodbe? Ali ne bi hoteli tudi vi spoznati, da pravi, idealni liberalizem je edino le v katoliški veri, katoliški cerkvi, ki edina da vsakemu svoje, Bogu, kar je njegovega, ljudem, kar je ljudskega!

Iz Starega Trga pri Ložu, 14. decembra. (Vandalizem liberalstva.) Akoravno ste o našem volivnem shodu z dne 8. t. m. poročali, vendar ne bode škodovalo, ako izveste nekaj podrobnosti, zlasti, ker utegnejo nasprotniki liberalno lagati. Volivci katoliško-narodne stranke bili so osebno povabljeni v prostore konsumnega društva. A predno so prišli volivci iz cerkve od popoldanske službe božje, pridrvila se je tolpa kakih 40 razgrajčev, ki so hoteli siloma vlomiti v dvorano. Vodili so jih tukajšnji gostilničarji, trgovci in dva žagarja. Prišli so

seboj piščali in druge otročarije. V večini so bili mlečnozobi učenci in sinovi tukajšnjih trgovcev, dva pekova pomočnika in nekaj hlapcev, ki so obdajali to inteligenco.

Na obrazih se jim je bralo, odkod prihaja olikano divjanje te inteligence — iz vina namreč, katero so jim zastonj točili v Pečetovi gostilni.

Pri huronskem vpitju te druhali se je takoj razvidelo, kaj da nameravajo: mlečnozobih mladičev med volivce pripraviti, da bi ondi razbijali. A ker je bil shod le za volivce, ne pa za nedorasle mladiče, se je poslalo po žendarmenijo pred otvorenjem shoda, kajti volivci so se ta čas oddaljili in jih pustili same razgrajati, dokler ni prišla ista na lice mesta. Potem so se zopet vrnili. Le disciplini naših mož se je zahvaliti, da ni prišlo do kakega pretepa, katerega je nameravala druhal uprizoriti. Saj bi bili lahko v par minutah vse zdrobili, a si niso hoteli grditi svojih rok s takimi ljudmi.

Med tem pa, ko smo zborovali v dvorani, se je vpitje in divjanje zunaj nadaljevalo, vpricho žendarmenije, katera je izjavila, da jih odstrani v slučaju pretepa, ne pa zaradi razgrajanja na popolnoma privatnem prostoru, vzlic zahtevi lastnice in župana! Polomili so pa plotove, prevrnili čebre z vodo, pri kožji g. Veselove razrezali vajete, v prodajalnici konsumnega društva so s kamenjem okna pobili. Se ve, da je to vandalsko počenjanje privabilo mnogo otrok in žensk okrog njih. Med ženskami in razgrajči se je pa vnel pravcati boj. Veselo je bilo gledati, kako so inteligentni gospodje zajemali vodo in škropili ter polivali ženske, jeden je zajemal celo s klobukom, drugi so zijala kazali! Ženske se ve tudi niso zaostajale z metljo. Neko žensko M. Nele postavili so v vodo in jo tiščali, da bi se bila kmalu zadušila, da je ni rešil iz rok neki mož. Razume se, da je bilo slišati vse polno p.... farjev, f.... k....; gosp. župniku, ki je šel mirno v dvorano, je nekdo zbil klobuk, kaplana sunil itd.

V dvorani sta pa gospoda dr. Šusteršič in Žitnik z vznesenimi besedami pojasnovala dolžnosti poslanca in pravice volivcev ter nesramne laži liberalcev in delovanje katoliško-narodne stranke. Naposled pojasnil je tudi kaplan Hauptman, kako lažejo liberalci o sedanjem občinskem odboru in slepe ljudstvo s svojimi pamfleti. Več kot 200 volivcev je nad dve uri in pol pazljivo sledilo izvajanjem med navdušenim pritrdjevanjem. Že pri luči se je še le shod zaključil z živio-klici na svetega očeta in presvetlega cesarja.

Ko so razgrajči se naveličali rujovanja, videči, da se razven žensk in otrok nikdo zanje ne zmeni, oddaljijo se k Pečetu, a v mraku se zopet v sprevodu povrnejo z zvonci, renami, trobili in rogovi gasilnega društva, kar pa je se ve le veselje delalo, nas pa prav nič ni motilo, a ljudem oči odprlo, s kako propalostjo se mora ubogo slovensko ljudstvo boriti. Nasproti ženskam so se uganjale nedostojnosti, katerih ne moremo tu navajati. Ljudem pa bode to še dolgo v spominu in v svarilo, kam jih hoče liberalci zapeljati.

Omeniti nam je posebno gospodov učiteljev Žebreta in Vigeleta (znani govornik pri socialno-demokratskih shodih v Starem Trgu), ki sta se odlikovala s svojo navzočnostjo sredi te druhali; poslednjega so obkoljevali fantiči ter vpraševali, če je to zgled, kako naj se zanaprej obnašajo; vabil je namreč Pudočce, da se zanesljivo udeleže teh lepih vaj.

Tudi šneperško uradništvo je bilo zastopano po znanem gospodu Fischerju. Mnogo ljudij je sedaj končno spregledalo to inteligenco in ji razven ubogih sužnjevoznikov za vedno obrnilo hrbet.

Iz Adlešič, 13. dec. (Volitve). Tudi v naši fari, ki ima dve občini, Adlešiči in Tribučje, bila je volivna borba za V. kurijo ne navadno huda, kakor ne bi nikdo pričakoval v tako oddaljeni fari. Vsa fara je bila razburjena, odkar so se dali nekateri preslepiti, da so stopili na liberalno stran in prav strastno agitirali za liberalce. Tega seveda niso delali zastonj, kajti liberalci si dajo svoj trud dobro plačati. Pripoveduje se, da so dobili agitatorji v naši fari 400 K, drugi pripovedujejo da 300. In res so jih precej premotili z lažjo, obrekovanjem in pijačo.

Vendar jih je pa mnogo ostalo trdnih in stanovitnih. Iz nekaterih vasi so prišli vsi na volišče. Z občino Adlešiči volila je letos tudi sosednja Gribeljka občina, katere se je dalo več mož pregovoriti, da so glasovali za liberalno.

Tudi pravoslavni Bojančani, ki spadajo v našo občino, so volili večinoma liberalce. Zato pa je dobil liberalni kandidat v naši občini primeroma precej glasov in sicer 57 proti 83. Bolje pa je izpala volitev v občini Tribuče. Tu je dobil Lukec samo 15 glasov proti 44. Nič ni pomagalo v tej občini, da je učitelj gosp. Kadunc nagovarjal ljudi na svojo stran. Najbolj si je pa prizadeval še zadnje uro pred volitvijo. Ko so namreč volivci čakali na volišču na Bednju g. volivnega komisarja, ki pa zaradi prav obilne udeležbe pri volitvi v Adlešičih ni mogel priti ob določeni uri, tedaj je učitelj vzel neki v roke liberalni »volivni katekizem«, to gnojnico liberalne laži in obrekovanj, in ga jim je bral.

Možje so se smejali tem lažem in rekli, da je vse to zlagano in izmišljeno. Toda liberalni učitelj jim je zatrdil, da je vse to čista resnica. Nato so ga možje opomnili, da to ne more biti res, ker ni na katekizmu nikdo podpisan, ki bi bil porok za resnico.

Ko je bila pa volitev končana in je videl, da je dobil njegov Lukec samo 15 glasov, tedaj je bil neki ves poparjen in poten po obrazu. Videl je, da ni nič opravil pri ljudeh, če tudi jim je neki rekel: Farjem nič ne verujte!

Iz Gradca. 16. grudna 1900. V odgovor dopisniku »Sl. Naroda« št. 287. Trebalo bi napisati brošuro, da primerno označimo, s kakim orožjem se bori »Narodov« dopisnik-akademik jako akademično proti nam akademikom. Ne bomo odgovarjali vsemu zlobnemu podtikanju in zavijanju. Konstatujemo pa: Resničnost naših trditev v »Slovencu« št. 282. ni dopisnik niti poskusil omajati s stvarnim dokazilom; podtika nam pa s v o j e izmišljotino, in to ogorčen pobija kot laži! Habeat sibi!

Komu naj prilisti perfidnost, naj pogleda v slovar in v sebe.

Na naš poziv, s čim in kako smo hoteli delati zgago, odgovarja dopisnik pač menda edino s tem, podtikajoč nam, da »z govorom, ki bi bil gotovo provokacija naprednega dijaštva«. Kako silen dokaz, ko tega govora ni nikdo govoril!

Kar se tiče našega razmerja do društva »Napreja« na onem večeru, pojasni dejstvo: Člani društva N. so bili povabljeni na slavnost, in smo prišli kot povabljeni člani, ne kot društveni zastopniki. Stoloravnatelj zabavnega dela pa je izrečno imenoval enega izmed nas za svojega činovnika kot zastopnika tega društva. In ta da ne bi imel pravice zavrniti žalitve, namenjene njegovemu društvu? Že član ima to dolžnost, kaj se le oficialno imenovani zastopnik! Naj le dopisnik svobodno zavija, da je bila žalitev naperjena »proti klerikalnim nasprotnikom — dijakom društva »Triglav«, ko je žalitelj sam priznal, da meri na društvo.

O taktnem postopanju na tistem večeru potrdi, upamo, hrv. akad. društvo »Sloboda« samo, kje je resnica, kje neresnica.

Dopisnik nam podtika, da zlorabljam »Napreja« v svoje specialne namene! Proti taki nepoštenosti bi si znalo društvo samo pomagati in pač ne bi čakalo, da bi mu to narekovali od zunaj! Dopisnikovo rovanje in vsiljivo vtikanje v zadeve, ki nimajo stika z onim večerom, osvetljujejo dovolj njegovo stvarno polemizovanje.

Moralizovanje in poučevanje naj si blagohotno prihrani dopisnik zase. To ne nadomesti stvarnih dokazil!

To in nič več dopisniku!

Akad. tehn. društvu »Triglav« pa tole: Kako more slavno društvo mirno gledati, da skrit dopisnik tako nečuvno zlorablja njegovo slavnost proti nam. Mi se zavedamo, kako poniževalno je tako polemizovanje, zato stori slavno društvo svojo dolžnost! To želi znana četvorica.

Hvaležno odklanjam dopisnikovo »krščansko usmiljenost«. Grozi mi, da obelodani »interesantne podrobnosti« o mojem postopanju in moji omikanosti. Slovenija bo strmela, ko začuje, da sem pokrit odhajal iz

slavnostne dvorane. Pa le na dan z mičnimi dogodbicami! Ne boji se jih

»isti izmed nas«.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. decembra.

Deželni zbor kranjski ima v sredo 19. t. m. ob 11. uri dopoldne svojo prvo sejo. Na dnevnem redu je: volitev rediteljev, overovateljev in finančnega odseka 12 članov; vladna predloga o uvedbi doklade na državni davek od žganja; poročilo dež. odbora o začasnem pobiranju deželnih doklad za leto 1901.

Osebnosti. Odlikovan je preč. g. Peter Režek, župnik v Starem trgu pri Poljanah s zlatim zaslužnim križem s krono. — Geometer drugega razreda g. Jos. Verbič v Črnomlju je povišan v prvi razred. — Premeščen je neaktivni poročnik H. Schmalz od 9. domobranskega polka k polku št. 4. — Umrli je sinoči v Ljubljani mestni komisar g. Jos. Križaj.

Sobotni koncert »Glasbene Matice« je bil prav izvrsten. Kralj tega večera je bil Fran Ondriček, c. kr. komorni virtuos. Njegov nastop je imponiral, tehnika čudovita, izraz čustva velikanski. Igral je skladbe, katere so pač zložene le za največje mojstre. Občinstvo ga je navdušeno pozdravljalo. Jako spretno ga je spremljal na klavirju mladi pianist Viljem Klasen, ki se je znal tako prilagoditi, da je vsaka najmanjša nuanga velikega violonista se krepko slišala skozi spremljanje. Igral je tudi sam nekaj točk, ki dokazujejo njegovo veliko umetnost. Lirični tenor g. Stanislav Orzelski je pa s svojim krasnim glasom ob točnem spremljanju g. Procházke zapel nekaj divnih pesni. Bil je res lep večer, tudi občinstva je bilo primeroma mnogo.

Ljubljanski obč. svet ima jutri popoldne ob 5. uri redno sejo. Na dnevnem redu so razna poročila personalnega, finančnega, šolskega in dr. odsekov; mej drugim pride tudi v razpravo predlog o preskrbljenju onemoglih mestnih delavcev.

Občni zbor ljubljanskega prostovoljnega gasilnega društva. Včeraj se je vršil izvanredni občni zbor prostovoljnega gasilnega društva, kakor ga je zahtevala večina društvenih članov, da se konečno uredi razmere, nastale vsled terorizma gotovih mogočnejev. Zbor odpravi 57 navzočih članov ter prebere pismo bivšega načelnika g. Strielja, ki se je, v svesti si blamaže, odpovedal načelništvu že v soboto. V odpovednem pismu, ki je naslovljeno na gosp. Dinterja, prosí bivši načelnik, naj ga opraviči pri členstvu, da se ne odslavlja osebno, in mu izroča najsrčneje pozdrave. Društvu želi nadaljne časti in ugleda, potem pa pravi: »Nerad se sicer odpovedujem svoji časti, toda okoliščine me silijo, in mogoče je, da sem ravno z odpovedjo največ storil za pomirjenje v društvu«. O mnogih njegovih žrtvah, o katerih ve poročati sobotni »Narod«, pismo ničesar ne omenja. Nato se je vršila volitev provizoričnih društvenih funkcionarjev. Načelnikom je bil na predlog g. Lenčeka soglasno izvoljen g. Zirnstein, zapisnikarjem g. Iv. Dachs, za zaupnega moža g. Gačnik, za revizorja g. Vertl, ki vsi vsprejmo izvolitev. Na predlog g. Brandstädterja se je soglasno izrekla nezaupnica zaupnemu možu g. Trlanu. Konečno je bil vsprejet predlog g. Krušiča, naj se zniža vezbaletu plača, ker društvo ne more toliko plačevati. Ako se vezbalet ne strinja s to zahtevo, naj se mu odpove služba. Potem je bil zbor zaključen, in zborovalci so se razšli zadovoljni, da so se konečno lepo uredile razmere v prepotrebem društvu, pri čemer je imel tudi »Slovenec«, kakor trdi sobotni »Narod« — »svojo umazano roko«. V koliko je bilo naše zanimanje za prekrošeno društvo in njega vrle člane »umazano«, vedo najbolj člani sami.

Svetoletni odpustki. Sveto leto se bliža koncu, o Božiču mine. Mnogi so se udeležili svetega odpustka, da so šli v Rim, še več jih je, ki se ga niso. Nekateri ga lahko dobijo doma, namreč oni, ki ne morejo v Rim, namreč redovnice, vjetniki, bolniki. Ker je to velika milost, ki se redko dobi, bi bila škoda, da se zanemari; redno sveto leto bo še le čez 25 let. V katerih

slučajih in s katerimi pogoji se dobi ta odpustek, se razvidi iz »Škofijskega Lista« t. l. št. 2.

Žitnika ali Božiča? Pod tem naslovom je sobotni »Narod« objavil dolg članek o Božiču in Žitniku ter ga v odtisih razposlal svojim zaupnikom po Notranjskem. V tem članku v nebo povzdiguje Božiča, a na najostudnejši način blati Žitnika. Pogrel je staro osmojeno kašo o znani aferi v deželnem zboru. Dež. poslanec Žitnik je že 13. maja 1899 sam vsi zadevo obširno pojasnil v našem listu, in vsakdo se je moral prepričati, da le »Narod« nesramno obrekuje in ljudem trosi pesek v oči. Kogar dotično pojasnilo ni prepričalo, temu ni pomagati. Slovenska javnost itak ve, koliko je »Narodu« verjeti.

Kako cenijo Jelenca. Financar pride v vas in sreča kmeta. Ta ga vpraša: Koga ste včeraj pri Vas v mestu volili? Financar mu odgovori: Skoraj vsi so volili učitelja Jelenca. Ste ga li Vi tudi, vpraša ga kmet? Ne, mu odgovori. Od nas ni šel nobeden k volitvi. Učitelja pač ni hotel nobeden od nas voliti.

Iz Bele Krajine. V krčmi sedijo trije pivci, vsi liberalci, med njimi seveda tudi — učitelj. Med nje pride mož poštenjak. Prvo vprašanje je bilo seveda, koga bo on volil in kdo mu je napisal glasovnico. Ko pove, da bo volil dr. Šusteršiča, tedaj ga začno pregovarjati in obdelovati za Jelenca. Ko vse nič ne pomaga, so vzrojili nad njim in moral je bežati, sicer bi bil tepen. Taki ljudje torej učijo našo dečo omike!

Ljubljanske novice. Pretep na Poljanah. Sinoči je napal brez vsakega povoda usnjarski pomočnik Ivan Kregar čevljarja Gabrščka in nekega Gorenjca, tudi čevljarja. Nad poslednjim se je znošil radi tega, ker je Gorenjec poprej nabunkal svojo hčer, njegovo prijateljico, ki se je preveč pomudila v neki gostilni. Kregarja so potem seveda »zašili«. — Zemlje je kradel že dalj časa pri Koširju na Starem trgu neki Nemeec z imenom Göstl. Danes so ga zasačili inflagranti. — Prosto stanovanje si je prislužila znana Julija Treo, ki je v pijanosti razgrajala precej bolj, nego se spodobi normalni ženski. — Iz usmiljenja do nekega vojaka tukajnjega polka je v Hafnerjevi restavraciji dekla Brendič preskrbovala vsakovrstna boljša živila ter jih izročevala »svojem« vojaku Gospodarju ta na vada ni bila vseč in naznanil jo je. — Zvi tega ptička je zasledil stražnik Kržan pri strugarju Vidmarju. Tu je namreč spal pri vajencih Bšt. Hauptman, ki je ukradl Česnovarjevemu hlapcu v Kurji vasi iz suknje v hlevu 39 kron. Vajencem je zvečer naročil, naj povedo onemu, ki bi ga iskal, da stanuje v Vodmatu. Na te limanice se je res usedel jeden vajenec, ko ga je policaj vprašal po Hauptmanu, a je moral kmalu na roto, ko je Vidmarjeva hčerka povedala, da spi Hauptmann v hiši, in ga je zasačil policaj, ko je nameraval odpotovati med Kitajce.

Ljubljanske šole zaprte. Z današnjim dnem je šolska oblast ukazala radi škarlatice in difteritike zapreti vse mestne ljudske šole in otroške vrtce. Pouk se prične šele 2. januarja. K božičnicam, ki se prirejajo navadno v »Marijanišču« in Lichten-thurničnem zavodu, občinstvo ne bo imelo vstopa. Obbolelo je dosedaj 24 otrok; za škarlatico jih je umrlo sedem, za difteritiko dva.

Razpisani učiteljski službi. Na dvo-razrednici v Štrekijevcu je do 31. t. m. razpisano drugo učno mesto s prostim stanovanjem. Prošnje je doposlati okr. šol. svetu v Črnomlju. — Do istega dne je popolniti mesto učitelja-vodje na jednorazrednici pri Sv. Gregorju. Prošnje vsprejema okr. šol. svet v Kočevju.

Tatu prišli. Dne 12. t. m. so na Raki prišli znanega uzmoviča Jurija Pettana iz Sromelj. Pri njem so dobili več ukradenih stvari.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 17. dec. Shod zaupnih mož mladočeške stranke na Češkem in Moravskem je sklenil, da se naj bodoči državni poslanci nikakor ne silijo k obstrukciji, ampak naj se jim pusti

čisto svobodna roka. Med Mladočehi in med agrarci je prišlo do popolne ločitve.

Lvov, 17. decembra. V uredništvo lista »Monitor« je prišel danes nevaren človek. Hotel je govoriti z novoizvoljenim socialnodemokratskim poslancem Breiterjem. Ta ni bil navzoč. Tujec je pa začel razbijati po uredništvu in trgati papirje. Poklicana policija ga je aretirala. Pri njem so našli bodalo.

Draždane, 17. dec. Saksonsko zunanje ministerstvo je dovolilo »evangelistični zvezi«, da sme nabirati denar za agitacijo »Los von Rom« v Avstriji.

Madrid, 17. dec. Danes se je v obeh zbornicah oficijelno naznanila poroka asturske princezinje z grofom Caserta.

Madrid, 17. dec. (C. B.) Nemška šolska ladija »Gneisenau« se je potopila pri Malagi. Poveljnik in 100 mož je utonilo.

Berolin, 17. dec. Bojna ladija »Gneisenau« se je potopila v sredozemskem morju pri otoku Malaga. Mnogo mornarjev je utonilo. Stevilo mrtvih je čez sto. Ladija je privozila ob pečino, se razbila in je sedaj do srede jarnorjev v vodi. Okoli sto ranjenih mornarjev so rešili in jih spravili v bolnišnico.

Berolin, 17. decembra. Pogajanja med Nemci in Buri so se dovršila, in sicer za Bure ugodno. Nemci dovolijo onim Burom, ki so se v kaplanski koloniji udeležili boja proti Angležem, da se naselijo na nemških-afriških tleh v deželi Damala in v okolici.

London, 17. dec. Lord Kitchener brzojavlja iz Pretorije: General Clements poroča: Stiri stotnije northumberlandskega polka so zavzele pozicijo na neki gori, dokler je bilo kaj streljiva. Buri, ki so napadli goro, so šteli 2000 mož, 100 Burom je pa napadlo angleški tabor. General Clements se je umaknil v popolnem (?) redu in je moral prepustiti sovražniku velik del traina. Streljivo je uničil, kolikor ga ni mogel seboj vzeti. Angleži so se dobro (?) držali. Iz burskega tabora dohajajo poročila, da je padel sin generala Jouberta. Burske izgube so velike (?).

Izid volitev

v peti skupini, kolikor nam je bil sporočen do sklepa lista.

(Dalje.)

Volišče	Dobil glasov:		
	Dr. Šusteršič	Jelenec	Kopač
Loka (žup. Črnomelj)	17	42	—
Črnomelj mesto (pr.)	19	114	—
Lokvice (žup. Metlika)			
(prav)	122	1	—
Vrh (Schweinberg)	5	72	—
Tančagora (župnija Dragatuš)	33	7	—
Semič	120	21	—
Dragatuš	90	58	—
Talčivrh (župnija Črnomelj)	50	48	—
Petrovas (župnija Črnomelj)	33	10	—
Tomišelj	58	7	—
Dob (prav)	242	80	16
Kot (žup. Semič)	68	14	—
Dobličje (župnija Črnomelj)	10	25	—
Gradac (župnija Podzemelj)	30	21	—
Podzemelj	99	54	—
Adlešiči	83	57	—
Črešnjevec (župnija Semič)	76	1	—

Zaročenca.

(I promessi sposi.)

Milanska povest iz sedemnajstega veka. — Laški spisal Alessandro Manzoni. prevel I. B.—č.

(Dalje.)

Tudi don Rodrigo dvigne roko in se začne in zavijati kakor bi hotel zgrabiti za menihovo roko. Glas mu zastane grgrajoč v grlu; zatuli in se vzbudi. Potem položi nazaj roko, katero je bil res dvignil, skuša se popolnoma predramiti in oči odpreti.

Nadležna mu je dnevna luč kakor sveča prejšnji večer. Hitro spozna svojo posteljo, svojo sobo, spomni se, da je le sanjal. Cerkve, ljudstvo, menih, vse je izginilo razven bolečine na levi strani. Srce mu utripa, močno in plašno, po ušesih mu šumi in buči neprenehoma, v prsih ga skeli, udje so onemogli bolj kot tedaj, ko je šel spat. Obotavlja se pogledati, kje ga boli. Nazadnje se odgrne, pogleda in se prestraši, ko opazi ostudno, blede-višnjevo krasto.

Takoj vidi, da je po njem. Smrtna zona ga obide, še bolj pa se boji, da bi ne postal plen „monattov“, ki bi ga nesli v bolnico. Skuša se ogniti ti grozni usodi, misli se mu podé po glavi, zdi se mu, da se bliža trenotek, ko mu ostane le še toliko uma, da obupa. Krčevito zgrabi za zvonček in ga strese. Takoj pride Griso, ki je uže čakal in obstoji pred posteljo, pazno ogleduje gospoda in se prepriča, da je res, česar se je bal prejšnji večer.

„Griso!“ pravi don Rodrigo in se vsede v posteljo: „ti si mi bil vedno zvest.“

„Da, gospod.“

„Zmerom sem te rad imel.“

„Res je.“

„Na-te se lahko zanesem...“

„Za vraga!“

„Slabo mi je, Griso!“

„Opazil sem.“

„Če ozdravim, godilo se ti bode še bolje.“

Griso ne odgovori ničesar, temveč pričakuje, kam meri ta uvod.

„Jaz se samo na te zanesem“, pravi don Rodrigo. „Stori mi neko uslugo, Griso!“

„Le povejte“, pravi Griso kot navadno. „Ali veš, kje stanuje ranocelnik Chiodo?“

„Vem.“

„On je poštenjak. Če se mu dobro plača, zamoči bolnike. Pokliči ga! Povej mu, da mu dam štiri, šest srebrnikov za obisk, še več, če zahteva! Takoj naj pride! Pazi, da te kdo ne vidi!“

„Dobro!“ pravi Griso, „tako grem.“

„Čuj, Griso, daj mi nekoliko vode! Peče me.“

„Ne gospod!“ odgovori Griso. „Dokler ne svetuje zdravnik! To so čudne bolezni, ne smemo časa izgubljati. Le potrpite! Tri skoke, in s Chiodom sem tu.“

Nato odide in zaloputne za sabo vrata. Don Rodrigo v duhu spremlja služabnika do zdravnika, šteje korake in čas. Časih pogleda krasto, a vselej se obrne nejevoljno drugam. Potem vleče na uho, ali zdravnik uže prihaja. Ta pazljivost za kratek časa pretirga bolečine in uredi njegove misli. Namah čuje daljno zvonjenje, zdi se mu, da ne s ceste, ampak iz bližnje sobe. Vleče na uho; kmalu čuje tudi cepetanje.

(Dalje sledi.)

Umrli so:

15. decembra. Štefanija Beber, komptoiristova hči 3 leta, Križevniške ulice 8, škarlatica.

V hiralnici:

13. decembra. Peter Jenko, gostac, 80 let, marasmus gangraena sen. ped. dext.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306 2 m. srednji zračni tlak 736 0 mm

Dn	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
15	9. zveč.	745 0	-5 2	brezv.	megla	
16	7. zjut.	743 1	-5 5	sl. sever	megla	0 0
	2. popol.	743 5	-0 3	sr. svzh.	jasno	
16	9. zveč.	744 2	-3 3	brezv.	megla	
17	7. zjut.	746 3	-5 3	sl. svzh.	megla	0 0
	2. popol.	745 5	-2 0	brezvetr.		

Srednja temperatura sobote -4 5°, normale: -1 6°.
Srednja temperatura nedelje -3 0°, normale: -1 7°.

Dne 17. decembra.	
Skupni državni dolg v notah	98 35
Skupni državni dolg v srebru	98 10
Avstrijska zlata renta 4%	118 05
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	98 65
Ogerska zlata renta 4%	117 10
Ogerska krona renta 4%, 200	92 20
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	1692 -
Kreditne delnice, 160 gl.	670 75
London vista	240 10
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	117 62

1091 1-1

t

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš preljubljeni, nepozabni soprog, ožir. oče, stari oče in tast, gospod

Štefan Tavčar

bivši hišni posestnik in trgovec

danes v soboto ob 4. uri popoldne po dolgi, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočega, v 69. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb draga pokojnika bode v ponedeljek, dne 17. decembra t. l., od 9. uri popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v v župni cerkvi v Sečah.

Blagega pokojnika priporočamo v blag spomin in molitev.

Selice, dne 15. decembra 1900.

Marija Tavčar, soproga. — Frano Tavčar, posestnik in trgovec, sin. — S. Veronika Tavčar, Barica Košir roj. Tavčar, hčeri. — Josip Košir, posestnik, zet. — Apolonija Tavčar roj. Erzar, sinaha. — Frano, Marica Tavčar, Joško Košir, vnuki.

NAJLEPŠE PRAZNIČNO DARILO
V NOBENI SLOVENSKE HIŠE SE NE BI SMELE
POGREŠATI

POEZIJE
DOKTORJA
FRANCETA
PREŠERNA
UREDIL SKRIPT. L. PINTAR

ILUSTRIRANA IZDAJA, SEŠITA 5 K. V PLATNU VEZANA
6 40 K. V USNU VEZANA 9 K. NATISNILA IN ZALOŽILA
IG. M. KLEINMAYR & P. D. BAMBERG V LJUBLJANI
• • DOBIVAJO SE PO VSEH KNJIGOTRŽNICAH • •
1023 20-12

Občni zbor
delniškega društva I. Narodni dom
v Rudolfovem

vršil se bo v Čitalnici

12. januarja 1901 ob 7. uri zvečer
z naslednjim vspešnim:

1. Letno poročilo z računom in bilanco.
2. Prememba pravil §§ 3, 4, 5, 14, 24, 25.
3. Volitev računskih preglednikov.

1094 1-1

Načelstvo.

Poštna in brzojavna upraviteljica

z večletno prakso, išče službe

Ponudbe pod št. 500, poste restante
Ljubljana. 1079 3-3

Služba organista
in cerkvenika

se pri podružnici Marijinega brezmadežnega
spočetja pod Sinkovim Turnom do no-
vega leta 1901 oddá

Prosilci naj se oglašijo pri cerkvenem
predstojništvu v Vodicah. 1084 2-2

Dunajska borza

20 mark		23 49
20 frankov (napoleonov)		19 14
Italijanski bankovci		90 70
C. kr. cekini		11 37
Dne 15. decembra.		
3-2% državne srečke l. 1854, 250 gl.		172 50
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.		164 -
Državne srečke l. 1864, 100 gl.		198 50
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron		94 80
Tisine srečke 4%, 100 gl.		139 30
Dunavske vravnave srečke 5%		257 50

Družinska pratika

je izšla.

Dobiva se komad po 12 kr. = 24 vinarjev
po vseh prodajalnicah v mestih in na deželi.

Glavna zaloga pri H. Ničmanu v Ljubljani.

Ceniki za razprodajalce pošiljajo se zastoj.

Prodá se takoj v živahni ulici
v Ljubljani

kramarija s perilom

radi družinskih razmer.

1086 3-2

Kje, poizvé se pri upravnistvu „Slovenca“.

Barve za umetnike, düsseldorfске, dr. Schönfelda, v pisicah, za akademične slikarje, ter Kaspar-jeve in Spitzauer-jeve, dobé se pri trdkki BRATA EBERL v Ljubljani, Frančiškanske ulice. Vnanja naročila proti povzetju. 228 7 11-7

Podpisani priporoča prečast. duhovščini
in gostilničarjem 60 do 70 hektolitrov
belega in rudečega

istrijskega vina.

Cena vinu, postavljeno na zadnjo želez-
niško postajo franko, 22—25 gl. hektoliter.
Poskušnja se pošilja po pošti.

Klemen Baričević,
posestnik in cerkvenik.

1093 1-1

Vranja, pošta Lupogla, Istra.

Kupite svoji soprogi kot božično darilo

Smyrna-imit. salon. preprogo (Teppich)

2 metra široka 3 metre dolga za gl. 5 90.

Predpostelnjaki (Bettvorleger) iste kakovosti za 85 kr.

Razpošilja se vsaki dan na deželo. — Zamotanje brezplačno.

Conrad Schumi „pri novi tovarni“

1084 (3-2)

Prešernove (Slonove) ulice 1 Ljubljana.

Šivalne stroje

priznано najboljšega izdelka za družine in obrtnike

priporoča

888 25-11

tovarniška zaloga šivalnih strojev

Ivan Jax v Ljubljani, Dunajska cesta 17

Oznaniło.

Čast mi je naznaniti p. n. občinstvu, da sem prevzel in otvoril
v Ljubljani v Šelenburgovih ulicah št. 3
(dr. Kosler-jeva hiša)

obstoječo

trgovino z dišavami, strupi
in materijalnim blagom.

Mnoge zveze, katere imam z največjimi tu- in ino-transkimi tovarnimi in
tvrdkami, me stavijo v prijeten položaj, da bom mogel ed odjemalcem vsestransko
ustreči. — Zunanja naročila izvršim točno in solidno.

Obilega obiska prosi z velespoštovanjem

Anton Kanc,
drožerist.

1065 8-6

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za izgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobika. — Promese za vsako žrebanje.
Kulaniina izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l. Wellzeile 10 in 13, Dunaj, l. Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocoga
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.